

prima instanță M. Muruianu
instanța de apel N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

Î N C H E I E R E

16 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Ion Corolevschi
Judecătorii Oleg Sternioală, Liliana Catan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității cu privire la contestarea în parte a actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 februarie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă:

La 29 decembrie 2014, Departamentul Poliției de Frontieră a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității cu privire la contestarea în parte a actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 17 martie 2014, doi cetățeni ai Nigeriei s-au prezentat în Aeroportul Internațional Chișinău pentru a zbura în Polonia. În timpul efectuării controlului la trecerea frontierei s-a constatat că viza Schengen a uneia din persoane era deteriorată. Conform competențelor, Politia de Frontieră a efectuat verificări suplimentare a vizei deteriorate, având suspiciuni ca aceasta ar putea fi falsificată.

Urmare controlului amănunțit, ambelor persoane li s-a autorizat trecerea frontierei de stat până la decolarea avionului.

După autorizarea traversării frontierei de stat, compania aeriană „Austrian Airlines”, invocând diferite motive, a refuzat transportarea cetățenilor Nigeriei, ceea ce în rezultat i-a determinat pe aceștia să depună o plângere la Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității.

În rezultatul examinării plângerii, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, prin decizia din 06 octombrie 2010, a declarat acțiunile Poliției de Frontieră ca instigare la discriminare rasială, cu obligarea realizării instruirii polițiștilor de frontieră pentru nepermiterea pe viitor a unor astfel de fapte, afișării textului deciziei în Aeroportul Internațional Chișinău și informării Consiliului în termen de 10 zile de la comunicare a măsurilor întreprinse.

Susține că la 23 octombrie 2014, de către Serviciul juridic și practică contravențională al sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul internațional Chișinău a fost remisă, prin poșta electronică, în adresa Direcției juridice și practică contravențională a Departamentului Poliției de Frontieră, decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității din 06 octombrie 2014.

Astfel, la 05 noiembrie 2014, Departamentul Poliției de Frontieră a expediat o cerere prealabilă în adresa Consiliului, solicitând anularea deciziei în partea în care acțiunile Poliției de Frontieră au fost declarate ca instigare la discriminare rasială, iar la 04 decembrie 2014 a fost primit răspunsul la cererea prealabilă, prin care pârâtul și-a manifestat poziția de respingere a acesteia, cu menținerea deciziei.

Consideră că, în această parte, decizia este ilegală și nefondată, adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și urmează a fi anulată, pe motiv că în partea motivată a acesteia, Consiliul a invocat eronat prevederile Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, ne ținând cont de faptul că aceasta nu se aplică asupra polițiștilor de frontieră, și a concluzionat greșit că Poliția de Frontieră inoportun a recurs la efectuarea apelului telefonic către instituția de învățământ a petiționarilor, înțelegând că aceasta a fost o măsură suplimentară pentru verificarea unor circumstanțe în legătură cu apariția suspiciunilor privind veridicitatea datelor din viză.

La fel, susține că pârâtul eronat a apreciat acțiunile Poliției de Frontieră ca fiind inoportune, deoarece nu a ținut cont de prevederile art. 7 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră.

Astfel, afirmă că Poliția de Frontieră a acționat în limitele legii vizate, or, decizia Consiliului, în partea aprecierii acțiunilor ca fiind inoportune, prevalează o lege organică.

Solicită anularea deciziei Consiliului din 06 octombrie 2014 în partea prin care acțiunile Poliției de Frontieră au fost declarate ca instigare la discriminare rasială.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 februarie 2015 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2015 a fost respins apelul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră și menținută hotărârea primei instanțe.

La 17 iulie 2015, în termenul prevăzut de lege, Departamentul Poliției de Frontieră a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ilegale deoarece instanțele de judecată au aplicat eronat normele de drept material și normele de drept procedural.

Consideră că instanța de apel a examinat în mod formal cererea de apel și nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, prin ce a încălcat prevederile pct. 10 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 11 noiembrie 2013 privind procedura de judecare a cauzelor civile în ordine de apel.

Totodată, remarcă că instanța de apel a concluzionat eronat că decizia Consiliului din 06 octombrie 2014 poartă un caracter de recomandare, fără a lua în considerare că conform pct. 65 din Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012 cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenire și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, decizia Consiliului rămasă definitivă este un act oficial, executoriu pentru subiecții vizați, iar prin urmare, a ignorat și prevederile pct. 18 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 11 noiembrie 2013 privind procedura de judecare a cauzelor civile în ordine de apel.

Prin referința din 22 august 2015, intimatul Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, iar argumentele invocate în cererea de recurs poartă un caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Departamentului Poliției de Frontieră, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ion Corolevschi

Judecătorii

Oleg Sternioală

Liliana Catan